

Jouluisa rauha saapuu
astuu sydämeen
ihmisen mieleen
viipyy
viipyy
antaa lämmön läikähtää sydämeen asti
ja hymy viipyy kasvoillaan

Runotalon Voimapuutarha: runotalo.fi

Valossa
lumen valkeudessa
sen hiljaisuudessa
syvänsinisillä hangilla
lepää joulurauhan taika

Runotalon Voimapuutarha: runotalo.fi

Sydän ottaa paikkansa
ja mieli löytää leponsa
oikean todellisen joulurauhan
ja laskeutuu rauhassa
viettämään joulun rauhaa

Runotalon Voimapuutarha: runotalo.fi

Lumi leijailee hitaasti alas taivaista
peittäen kaiken
koristaen valkoisella jokaisen kuusen
jokaisen aitan ja jokaisen ihmisen sydämen
luoden valkoisen valoisaa hunnun
jossa on ihmisen hyvä olla

Runotalon Voimapuutarha: runotalo.fi

Antaisi lumihutaleen laskeutua kämmenelle
antaisi tähtösen olla se ihmeellinen lumikukka
sen pienen hetken
kun mieli uskoo joulun taikaan

Runotalon Voimapuutarha: runotalo.fi

Alppilumitähtönen kukkisi
jokaisena jouluna tästä eteenpäin
ja sen voisi löytää hän
jolla olisi avoin lapsosen mieli
ja ojentaisi lapasensa

Runotalon Voimapuutarha: runotalo.fi

Tontun vihreässä repussa
oli kaunein alppilumitähtönen
jonka se oli poiminut vuorilta mukaansa
sen Eevertti ajatteli tuoda lahjaksi tullessaan

Runotalon Voimapuutarha: runotalo.fi

Pieni Eevertti-tonttu
oli vaeltanut kaukaa
tuodakseen paljon
valoisaa mieltä tullessaan

Runotalon Voimapuutarha: runotalo.fi

Löydän rauhan, otan sen sisimpääni
ja kannan mukaan
kuin pientä lamppua tai soihtua,
joka valaisee polkuni missä ikinä kuljenkin.

Runotalon Voimapuutarha: runotalo.fi

Lato on kaunis valkeassa huurteessa,
lumisen katon alla levätessään. Istun kynnykselle.
Lato on täynnä kuivia heiniä.
Nojaudun hitaasti heinäkasaan,
kohta olen selälläni pehmeissä heinissä
ja katselen taivaalle.

Runotalon Voimapuutarha: runotalo.fi